

Informacja o projekcie:

Tytuł	Wskazówki Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych dotyczące wykorzystania monitoringu wizyjnego
Autor	PUODO

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich, e-mail-biuro@zpp.pl ; tel. 18 477 86 00
--------------------------------	---

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi
1.	II Informacje ogólne 1. Obowiązujące przepisy str. 5	W akapicie 2 zd. 2 wskazano, że w przypadku monitoringu w zakładzie pracy przepisy zezwalają na obserwowanie jedynie osób zatrudnionych a nie odnoszą się do osób odwiedzających teren, co nie znajduje pokrycia w treści art. 22(2) Kodeksu pracy. Twierdzenie do wyjaśnienia.	Z art. 22 (2) §1 Kodeksu pracy wynika, że jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracowników lub ochrony mienia lub kontroli produkcji lub zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, pracodawca może wprowadzić szczególny nadzór nad terenem zakładu pracy lub terenem wokół zakładu pracy w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring). Zarówno z przywołanego przepisu jak i z dalszych regulacji zawartych w kodeksie pracy trudno wywnioskować prawdziwość twierdzenia zawartego w projekcie Wskazówek. Zwracamy uwagę, że przykładowo monitorowanie terenu wokół zakładu pracy służy przede wszystkim ochronie mienia pracodawcy przed osobami trzecimi a nie przed własnymi pracownikami. Tak samo należy założyć, że przesłanka zastosowania monitoringu w zakładzie pracy jaką jest zapewnienie bezpieczeństwa pracowników ma służyć ochronie pracowników przed osobami trzecimi a nie pomiędzy współpracownikami. Przyjęcie, że art. 22 (2) stanowi podstawę prawną monitorowania wyłączenie zatrudnionych pracowników, w praktyce oznaczałoby, że 99% pracodawców nie będzie mogła powołać się bezpośrednio na przepisy Kodeksu pracy przy stosowaniu monitoringu.
2.	II Informacje ogólne 1. Obowiązujące	Przypis należy albo usunąć albo rozwinąć.	Art. 175 ustawy o ochronie danych osobowych ma ograniczone zastosowanie, dla administratorów którzy nie przetwarzają danych w celu rozpoznawania, zapobiegania, wykrywania i zwalczania czynów zabronionych zapis może być mylący.

	przepisy str. 5 przypis 2		
3.	II Informacje ogólne 1. Ważne definicje, 2.1. – definicja danych osobowych str. 7 i 8	Z punktu widzenia przejrzystości Wskazówek, wątpliwości budzi powtarzanie za rozporządzeniem definicji zawartych w Rozporządzeniu z pominięciem praktycznych aspektów znaczenia definicji danych osobowych w kontekście stosowania monitoringu.	Wydaje się, że dla odbiorcy podręcznika, który dotyczy monitoringu istotne jest kiedy wizerunek (fotografia) może być uznany za daną osobową dla danego administratora danych oraz jakie warunki muszą być spełnione żeby wizerunek można było uznać za daną biometryczną (daną wrażliwą). Tymczasem poświęcono temu tylko jedno zdanie na końcowej części podrozdziału 2.1.
4.	II Informacje ogólne 1. Ważne definicje, 2.1. – definicja danych osobowych str. 8	Przywołany wyrok TS jest bez związku z przedmiotem Wskazówek, które mają dotyczyć monitoringu.	
5.	II Informacje ogólne 3.1. Podstawy i zasady stosowania monitoringu wizyjnego str. 9	W kontekście wyłączenia art. 6 ust. 1 lit f, w odniesieniu do organów publicznych, wątpliwości budzi przyjęty we Wskazówkach jednoznaczny podział podmiotów na podmioty z sektora publicznego i prywatnego.	Rozporządzenie obok pojęcia organy publiczne częstokroć posługuje się pojęciem podmiotów publicznych. Pytanie zatem jaka powinna być podstawa prawna stosowania monitoringu np. w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej, domach pomocy społecznej, placówkach opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez samorządy? Nie są to jednocześnie podmioty sektora prywatnego.
6.	II Informacje ogólne 4.1., str. 12	Wskazówki bardzo lakonicznie traktują o prawach osób, których dane dotyczą. Brak praktycznych aspektów realizacji praw osób, których wizerunek został utrwalony na nagraniu.	O ile realizacja obowiązku informacyjnego została we Wskazówkach częściowo omówiona, o tyle w niewielkim zakresie odnosi się do praktycznych aspektów realizacji przez obserwowanego prawa dostępu czy prawa do bycia zapomnianym. W tym miejscu należy zauważyć, że w wielu przypadkach administrator np. monitorujący przestrzeń publiczną na podstawie wyłącznie danych z monitoringu nie będzie w stanie zidentyfikować osoby, której dane dotyczą. Tymczasem z treści Wskazówek można wywnioskować konieczność analizy przez administratora szczegółów ubioru nagranych osób, w celu identyfikacji osoby, która kieruje np. żądanie w zakresie realizacji prawa dostępu.
7.	II Informacje ogólne 4.1., str. 13	W akapicie 1 ostatnie zdanie - zwracamy uwagę, że nie w każdym przypadku przepisy kodeksu pracy przewidują	

		konieczność prowadzenia konsultacji z pracownikami w zakresie wprowadzenia monitoringu.	
8.	II Informacje ogólne 4.1., str. 13	Brzmienie drugiego akapitu jest niespójne z fragmentem ze strony 10, gdzie omówione są przypadki wymagające przeprowadzenia oceny.	Z przywołanego fragmentu wynika, że zawsze podejmując decyzję o wprowadzeniu monitoringu administrator winien przeprowadzić ocenę skutków dla ochrony danych, co kłóci się z fragmentem Wskazówek na stronie 10. Zwracamy również uwagę, że w przywołanym akapicie w niepełny sposób przywołano treść art. 35 ust. 3 lit c Rozporządzenia, pomijając warunek monitorowania na dużą skalę. Na marginesie dla przejrzystości treści wymogi w zakresie oceny winny być przeniesione właśnie na stronę 10, gdzie jest mowa w ocenie.
9.	II Informacje ogólne 4.4. Odbiorcy danych	1) Wskazówki więcej miejsca powinny poświęcać przypadkom w których organy publiczne nie są uznawane za odbiorców danych, w szczególności w zakresie uprawnień Policji. 2) Brak we Wskazówkach praktycznych aspektów udostępniania danych z monitoringu z poszanowaniem praw i wolności osób, których dane dotyczą (obecność osób trzecich np. podczas stłuczki na parkingu).	1) Zgodnie z Rozporządzeniem odbiorcami danych nie są organy publiczne, które mogą otrzymywać dane osobowe w ramach konkretnego postępowania zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego. Jednocześnie z motywu 31 preambuły wynika, że żądanie ujawnienia danych osobowych, z którym występują takie organy publiczne, powinno zawsze mieć formę pisemną, być uzasadnione, mieć charakter wyjątkowy, nie powinno dotyczyć całego zbioru danych ani prowadzić do połączenia zbiorów danych. Przetwarzając otrzymane dane osobowe, takie organy powinny przestrzegać mających zastosowanie przepisów o ochronie danych, zgodnie z celami przetwarzania. Wskazówki powinny odnosić się zatem do praktycznych aspektów realizacji obowiązków operatorów systemu monitoringu, zwłaszcza w kontekście uprawnień organów ścigania.
10.	II Informacje ogólne 5 Zabezpieczenie danych osobowych	Z informacji wynika obowiązek prowadzenia przez administratora ewidencji osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych. Pytanie o podstawę prawną takiego twierdzenia?	
11.	II Informacja ogólne 6.	Wydaje się, że wskazówki powinny odwoływać się do najbardziej aktualnych i	

		zgodnych z RODO opinii i stanowisk. Odwoływanie się w dużej mierze do nieaktualnych materiałów, może tylko wprowadzić w błąd administratorów.	
12.	III Lista pytań - 2	Uwagi do pytania 2 tożsame jak wskazane wyżej uwagi do II. Informacje ogólne 3.1. Podstawy i zasady stosowania monitoringu wizyjnego str. 9	Art. 6 ust.1 lit. f RODO nie może być powoływany jako podstawa prawna przetwarzania danych osobowych przez organy publiczne co wydaje się nie być tożsame z pojęciem całego sektora publicznego.
13.	III Lista pytań – 3	We Wskazówkach jednak należałoby w pierwszej kolejności zaznaczyć, że stosowanie atrap nie jest prawnie zabronione, a odpowiedź na pytanie leży poza materią Rozporządzenia (przy stosowaniu atrap nie dochodzi do przetwarzania danych osobowych).	
14.	III Lista pytań - 4	W odpowiedzi autor pomija treść art. 22 (3) §1 i 4 Kodeksu pracy	Kodeks pracy przewiduje możliwość wprowadzenia innych, niż wprost uregulowane w §1 monitoring poczty elektronicznej, form monitoringu jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia organizacji pracy umożliwiającej pełne wykorzystanie czasu pracy oraz właściwego użytkowania udostępnionych pracownikowi narzędzi pracy. Pytanie zatem czy monitoring wizyjny w celu kontroli pracy nie może zostać wprowadzony na podstawie art. 22 (3) §4 Kodeksu pracy. Pobocznie tylko należy zauważyć, że przesłanki stosowania monitoringu wizyjnego z art. 22(2) takie jak kontrola produkcji czy zachowanie w tajemnicy informacji zawierają w sobie element kontroli pracy, przynajmniej na niektórych stanowiskach pracy.
15.	III Lista pytań - 8	1) W odniesieniu do administratorów sektora publicznego dobrze byłoby rozwinąć kwestię reguł kolizyjnych.	2) Przykładowo powiat (a w praktyce jego jednostki organizacyjne) mogą stosować monitoring w obiektach stanowiących mienie powiatu na podstawie art. 4b ustawy o samorządzie powiatowym, jednocześnie każda z jednostek organizacyjnych jest pracodawcą zatem potencjalnie zastosowanie może znaleźć art. 22(2) Kodeksu pracy. Zasady stosowania monitoringu w obu przypadkach nie są tożsame. Pytanie czy któryś z

		2) wyliczenie celów stosowania monitoringu w odniesieniu do gmin i powiatów należy poszerzyć o ochronę mienia.	przepisów należy uznać za przepis szczególny względem siebie, w sytuacji gdy przetwarzanie odbywa się w tym samym celu – ochrona mienia?
16.	III Lista pytań - 12	Odpowiedź należy przededagować – administratorem danych osobowych przetwarzanych w związku z prowadzeniem monitoringu jest szkoła, co wynika z art. 108a ust. 4 „cyt. Nagrania obrazu zawierające dane osobowe uczniów, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, szkoła lub placówka przetwarza wyłącznie do celów...”. Dyrektor szkoły jest kierownikiem jednostki organizacyjnej (osobą kierującą administratorem danych osobowych a nie administratorem danych).	

